

CBE Z250041681 (beroep 513)

buitenreguliere tentamenkans

UITSpraak

in het geding tussen A, woonachtig te Siddeburen, hierna ook te noemen appelland,

en

de examencommissie van de masteropleiding Cultural Geography van Campus Fryslân, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de toekenning van een nieuwe eerste en tweede mogelijkheid om de masterscriptie in te leveren ter afsluiting van de opleiding Cultural Geography

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van 30 oktober 2025 waarin aan appelland een nieuwe eerste en tweede mogelijkheid om de masterscriptie in te leveren ter afsluiting van de opleiding Cultural Geography.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 28 januari 2026 waarbij appelland is verschenen. Verweerder is verschenen in de persoon van B en C.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft een scriptie geschreven ter afronding van zijn masteropleiding Cultural Geography. Deze scriptie is beoordeeld door de eerste en tweede beoordelaar. Aangezien er geen overeenstemming bestond over de beoordeling is een derde beoordelaar betrokken die de scriptie als onvoldoende heeft beoordeeld. Er is geen eindcijfer in Progress geregistreerd.

Op 13 augustus 2025 dient appelland via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examen tegen de afwijzing van het verzoek om de beoordeling te veranderen van de masterscriptie ter afsluiting van de opleiding Cultural Geography en de afwijzing van het verzoek om de beoordeling ongeldig te verklaren. Dit beroep is op 20 oktober 2025 gegrond verklaard en verweerder is opgedragen een nieuw besluit te nemen. Vervolgens neemt verweerder het besluit van 30 oktober 2025, waartegen appelland via CLRS op 13 november 2026 beroep indient.

Op 20 november 2026 vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand, waarna het beroep op 28 januari 2026 is behandeld door het College.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer.

Het besluit van 30 oktober 2025 doet geen recht aan hetgeen in de uitspraak van het College van 20 oktober 2025 is bepaald.

Appelland stelt dat het geven van een opdracht aan de eerste en tweede beoordelaar tot een geldig eindcijfer te komen dat redelijkerwijs tot een voldoende zou moeten leiden, het meeste recht zou doen aan zijn situatie.

Het is voor appelland niet duidelijk welke belangen zijn afgewogen en waarom verweerder heeft gekozen voor een nieuwe inleverkans in plaats van het toekennen van een voldoende. Daardoor is het bestreden besluit onzorgvuldig genomen en ook onvoldoende gemotiveerd.

Het CBE heeft in de uitspraak van 20 oktober 2025 bepaald dat appelland er terecht vanuit mocht gaan dat zijn scriptie een voldoende waard was gezien de uitlatingen van de scriptiebegeleider en de toelating tot de verdediging van de scriptie. Appelland doet een beroep op het vertrouwensbeginsel. Met het toekennen van een nieuwe inleverkans wordt de kern van de gerechtvaardigde verwachting niet gehonoreerd, namelijk het recht op een voldoende.

Tot slot verzoekt appellant het College om de gerechtvaardigde verwachting te honoreren en het eindcijfer conform deze verwachting vast te laten stellen.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht als volgt verweerd.

In tegenstelling tot hetgeen appellant stelt, doet het besluit van 30 oktober 2025 wel recht aan de uitspraak van het CBE van 20 oktober 2025. Immers, er is nu aan appellant een nieuwe eerste en tweede inleverkans toegekend, precies zoals het CBE dit had aangegeven:

“Het is aan verweerder om appellant alsnog een passende oplossing te bieden, waarbij rekening wordt gehouden met zijn omstandigheden. Verweerder kan daarbij denken aan bijvoorbeeld het toekennen van een eerste en tweede inleverkans waarbij aan appellant ook begeleiding wordt aangeboden, zodat hij zijn opleiding zo spoedige mogelijk kan afronden.”

Voorts voert verweerder aan dat appellant zelf op 26 september 2025 heeft aangegeven dat het toekennen van een inleverkans een oplossing voor hem zou zijn:

“Het toekennen van een eerste kans voor het inleveren van de scriptie, waarbij de begeleiding van de scriptie wordt hervat.”

Verweerder heeft tweemaal, op 1 september 2025 en op 20 november 2025, aan appellant uitgelegd dat verweerder geen bevoegdheid heeft om een beoordeling te overrulen. De beslissing van 30 oktober 2025 biedt een oplossing waarmee de leerresultaten op een geldige en betrouwbare manier kunnen worden beoordeeld.

Verweerder heeft de verantwoordelijkheid om te garanderen dat een beoordeling geldig en betrouwbaar is. Daartoe is een beoordelingsproces ingericht (artikel 4.1.3 en 4.16.1 OER).

Verweerder moet kunnen instaan voor de kwaliteit van de beoordelingen en afgegeven diploma's.

Omdat het hier gaat om een eindkwalificatie op programmaniveau die essentieel is voor het diploma, kan geen voldoende worden gegeven op basis van onduidelijke formuleringen in de scriptiehandleiding, zeker niet wanneer er aanwijzingen zijn dat het werk mogelijk onvoldoende is. Hoewel wordt erkend dat de handleiding onduidelijk is geformuleerd en dit appellant in een lastige positie heeft gebracht, moet de geldigheid van de beoordeling en het diploma gewaarborgd blijven. Daarom is besloten appellant een nieuwe eerste en tweede kans te geven, met voldoende begeleiding en tijd om een volwaardige en geldige scriptie te schrijven. Hiermee volgt verweerder de uitspraak van het College van Beroep en acht zij haar handelen correct.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldige besluitvorming.

Voor deze toetsing is hetgeen is bepaald in de uitspraak CBE Z25031293 van belang. Centraal in dat door appellant ingediende beroep stond de afwijzing van het verzoek om de beoordeling te veranderen van de masterscriptie ter afsluiting van de opleiding Cultural Geography en de afwijzing van het verzoek om de beoordeling ongeldig te verklaren. Het College heeft dit beroep ongegrond verklaard. In deze procedure zijn de opties om alsnog een voldoende voor de scriptie toe te kennen besproken alsmede de optie om aan appellant een nieuwe eerste en tweede inleverkans voor de scriptie toe te kennen.

Appellant stelt zich op het standpunt dat aan hem een voldoende moet worden toegekend in plaats van de in het betreden besluit toegekende eerste en tweede inleverkans voor zijn masterscriptie onder verwijzing naar de volgende overweging van het College:

“Het College volgt appellant daarom in zijn stelling dat hij er terecht vanuit mocht gaan, gezien de uitlatingen van zijn eerste begeleider, dat zijn scriptie een voldoende waard zou zijn.”

Feitelijk doet appellant een beroep op het vertrouwensbeginsel. Het College dient de vraag te beantwoorden of het beroep op dit beginsel slaagt. Hiertoe overweegt het College het navolgende.

Het is juist dat het College in de uitspraak CBE Z25031293 bovenstaand citaat heeft opgenomen in de overwegingen. Dit maakt nog niet dat er ten onrechte geen voldoende voor de scriptie is geregistreerd. Voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel dient er namelijk een toezegging door de examinerator te zijn gedaan waarop appellant mocht afgaan. Daarnaast moet de vraag of appellant mocht vertrouwen op diens bevoegdheid bevestigend te worden beantwoord. En als er sprake is van een toerekenbare toezegging dan dient de vraag te worden beantwoord wat de betekenis hiervan is, waarbij verweerder het gewekte vertrouwen in beginsel moet honoreren, tenzij zwaarder wegende belangen daaraan in de weg staan.

In onderhavig geval heeft de eerste beoordelaar een uitlating gedaan waaruit appellant mocht opmaken dat hij de scriptie een voldoende waard vond. Deze uitlating kan, gezien zijn rol als beoordelaar, aan hem worden toegerekend. Naar het oordeel van het College heeft appellant zijn stelling dat er voorafgaand aan de verdediging van zijn scriptie een beoordeling was gegeven door twee beoordelaars niet voldoende onderbouwd. Uiteindelijk hebben drie deskundigen de scriptie van appellant beoordeeld, waarbij twee deskundigen uitkwamen op een onvoldoende. Alleen de eerste beoordelaar heeft in zijn uitlating appellant laten weten dat appellant op weg was naar een voldoende eindcijfer.

Thans dient het College de vraag te beantwoorden wat de betekenis is van het de door de eerste beoordelaar gewekte vertrouwen dat de scriptie van appellant een voldoende waard zou zijn. Voor de beantwoording van deze vraag is de wettelijke taak, de borging van de kwaliteit van tentamens en examens, die aan verweerder is opgedragen in artikel 7.12b WHW relevant. Verweerder dient bij de uitoefening van deze belangrijke taak te kunnen instaan voor de kwaliteit van de tentamens en de waarde van het diploma. Het belang van verweerder bij het zo goed mogelijk uitoefenen van deze taak weegt naar het oordeel van het College zwaarder dan het individuele belang van appellant. De kwaliteit van de tentamens en examens dient te allen tijde buiten kijf te staan. Hoewel de beoordeling van de scriptie niet centraal staat in deze procedure constateert het College dat twee van de drie deskundigen het werk van appellant niet voldoende vinden. Dit maakt, mede gelet op het feit dat verweerder geen bevoegdheid heeft om een cijfer toe te kennen of te overrulen, dat verweerder op juiste gronden tot het bestreden besluit is gekomen. Hoewel het besluit aanvankelijk summier was gemotiveerd, heeft verweerder het motiveringsgebrek gedurende deze procedure gerepareerd en kan dit gebrek met toepassing van artikel 6:22 Awb worden gepasseerd. De beroepsgrond van appellant slaagt op dit punt niet. Het bestreden besluit kan in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 2 maart 2026 door mr. T.C.A. Hofman, plaatsvervangend voorzitter, Prof. dr. L.J.A. Koster en A. Swinkels, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.